

เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2569 คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แจ้งต่อองค์การอนามัยโลก (WHO) เกี่ยวกับผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ในคน จำนวน 3 ราย ซึ่งได้รับการยืนยันทางห้องปฏิบัติการ โดยวินิจฉัยในเดือนมีนาคม 2569 ผู้ป่วยทั้งหมดเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปี และไม่พบการระบาดเป็นกลุ่มในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเหล่านี้

รายละเอียดเหตุการณ์

ผู้ป่วยรายที่ 1 เด็กชาย มีโรคร่วม จากมณฑลกว่างตุ้ง เริ่มป่วยเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2569 ด้วยอาการไข้และอาเจียน เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในวันเดียวกัน ต่อมาในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569 มีการเก็บตัวอย่างเสมหะเพื่อส่งไปตรวจที่ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคระดับอำเภอ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2569 ผลตรวจพบเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) จึงได้เริ่มให้การรักษาด้วยยา oseltamivir ในวันเดียวกัน ผู้ป่วยมีอาการรุนแรงร่วมกับปอดบวม อย่างไรก็ตามเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2569 ผลการตรวจไม่พบเชื้อ ผู้ป่วยหายดีและได้ออกจากโรงพยาบาลแล้ว

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2569 ผู้ป่วยและครอบครัวได้ซื้อไก่จำนวน 5 ตัว และห่านจำนวน 2 ตัวจากผู้ค้าสัตว์ปีกเคลื่อนที่ในตลาดใกล้บ้านเพื่อนำมาเลี้ยง ต่อมาครอบครัวได้ฆ่าและบริโภคสัตว์ปีกบางส่วน และยังคงมีไก่ที่มีชีวิตเหลืออยู่ 2 ตัว ในระหว่างการสอบสวนโรค มีการเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อมจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีกในบ้านทั้งหมด 26 ตัวอย่าง พบผลเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9) จำนวน 7 ตัวอย่าง ผู้สัมผัสใกล้ชิด 5 ราย ทุกรายได้รับการติดตามและไม่พบผู้ป่วยเพิ่มเติม

ผู้ป่วยรายที่ 2 เด็กหญิง ไม่มีโรคประจำตัว จากมณฑลยูนนาน เริ่มป่วยเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2569 ด้วยอาการไอ คัดจมูก และน้ำมูกไหลเล็กน้อย ต่อมาในวันที่ 4 มีนาคม 2569 มีไข้สูง และในวันที่ 5 มีนาคม 2569 ผู้ป่วยได้เข้ารับการรักษา ในระหว่างการสอบสวนโรคผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่

(influenza-like illness: ILI) มีการเก็บตัวอย่างจากลำคอและส่งตรวจที่ศูนย์ควบคุมและป้องกันระดับอำเภอ เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2569 ผลพบเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2)

ครอบครัวของผู้ป่วยมีการเลี้ยงไก่มากกว่า 20 ตัว โดยมีไก่ 1 ตัวมีอาการป่วยเมื่อไม่นานมานี้ และผู้ป่วยมีประวัติสัมผัสสัตว์ปีกที่มีชีวิตเป็นประจำ ได้มีการเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อมจากเล้าไก่ 21 ตัวอย่าง พบผลเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9) จำนวน 6 ตัวอย่าง ผู้สัมผัสใกล้ชิด 9 ราย ทุกรายได้รับการติดตามและไม่พบผู้ป่วยเพิ่มเติม

ผู้ป่วยรายที่ 3 เด็กชาย จากมณฑลเจียงซี เริ่มป่วยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2569 ด้วยอาการไข้และไอ และเข้ารับการรักษาในวันเดียวกัน ในระหว่างการสอบสวนโรคผู้ป่วยมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ (influenza-like illness: ILI) ได้มีการเก็บตัวอย่างสารคัดหลั่งจากลำคอ (throat swab) และส่งตรวจที่ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรกระดับอำเภอ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2569 ผลพบเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2)

ผู้ป่วยรายนี้ไม่มีประวัติสัมผัสสัตว์ปีกมีชีวิตโดยตรง แต่สมาชิกในครอบครัวมักไปซื้ออาหารจากตลาดใกล้เคียง ซึ่งจากการเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อมในแผงจำหน่ายสัตว์ปีกมีชีวิตจำนวน 6 ตัวอย่าง พบผลเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9) ทุกตัวอย่าง ผู้สัมผัสใกล้ชิด 11 ราย ทุกรายได้รับการติดตามและไม่พบผู้ป่วยเพิ่มเติม

ตารางด้านล่างสรุปรายละเอียดของผู้ป่วยทั้งหมด

รายที่	วันที่เริ่มมีอาการ	วันที่ยืนยันผล LAB	วันที่รายงาน	มณฑล	เพศ	อายุ	การสัมผัสเชื้อ	สถานะ	การตรวจพบ	ตัวอย่างสิ่งแวดล้อม/สัตว์ปีก
1	23 ก.พ. 2569	1 มี.ค. 2569	1 มี.ค. 2569	กวางตุ้ง (Guangdong)	ชาย	ต่ำกว่า 10 ปี	การสัมผัสตลาดสัตว์ปีกมีชีวิต	รุนแรง	การเฝ้าระวังโรคติดเชื้อทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARI)	ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมจำนวน 26 ตัวอย่าง พบเชื้อ H9 จำนวน 7 ตัวอย่าง
2	3 มี.ค. 2569	9 มี.ค. 2569	10 มี.ค. 2569	ยูนนาน (Yunnan)	หญิง	ต่ำกว่า 10 ปี	การสัมผัสสัตว์ปีกในครัวเรือน	ไม่รุนแรง	การเฝ้าระวังโรคอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ (ILI)	ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมจำนวน 21 ตัวอย่าง พบเชื้อ H9 จำนวน 6 ตัวอย่าง
3	20 มี.ค. 2569	28 มี.ค. 2569	28 มี.ค. 2569	เจียงซี (Jiangxi)	ชาย	ต่ำกว่า 10 ปี	ไม่พบประวัติการสัมผัสสัตว์ปีกมีชีวิตโดยตรงอย่างชัดเจน	ไม่รุนแรง	การเฝ้าระวังโรคอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ (ILI)	ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมจำนวน 6 ตัวอย่างจากแผงจำหน่ายสัตว์ปีกมีชีวิตในตลาดที่สมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยไปซื้ออาหาร พบเชื้อ H9

ผู้สัมผัสใกล้ชิดทุกรายได้รับการติดตามและเฝ้าระวังอาการ เป็นเวลา 10 วัน ไม่พบผู้ป่วยเพิ่มเติม และจากการสอบสวนทางระบาดวิทยาไม่พบความเชื่อมโยงทางระบาดวิทยาระหว่างผู้ป่วยที่รายงานทั้งหมด

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 มีรายงานผู้ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ในคน จากสาธารณรัฐประชาชนจีนรวมทั้งสิ้น 159 ราย เสียชีวิต 2 ราย (อัตราป่วยตายร้อยละ 1.3) โดยผู้ป่วยรายล่าสุดก่อนหน้านี้รายงานจากมณฑลกวางสี และกวางตุ้งในเดือนมีนาคม 2569 นอกจากนี้ยังมีรายงานผู้ติดเชื้อในคนจากประเทศอื่น ๆ ในทวีปแอฟริกาและเอเชีย ซึ่งไวรัสดังกล่าวพบได้บ่อยในสัตว์ปีก



สาธารณรัฐประชาชนจีน รายงานพบผู้ป่วยโรคไข้หวัดนก สายพันธุ์ A(H9N2) ในคน จำนวน 3 ราย

การประเมินความเสี่ยงขององค์การอนามัยโลก (WHO)

ผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ในคนส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับสัมผัสสัตว์ปีกที่ติดเชื้อหรือสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อน โดยส่วนใหญ่มีอาการไม่รุนแรง อาจพบผู้ป่วยประปรายในคนหลังจากสัมผัสสัตว์ปีกที่ติดเชื้อหรือสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อน เนื่องจากไวรัสดังกล่าวยังคงแพร่ระบาดในสัตว์ปีก

จากหลักฐานทางระบาดวิทยาและไวรัสวิทยาในปัจจุบัน พบว่า เชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ยังไม่สามารถแพร่จากคนสู่คนได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นความเสี่ยงของการแพร่เชื้อจากคนสู่คนในวงกว้างจึงอยู่ในระดับต่ำ ผู้ติดเชื้อที่เดินทางระหว่างประเทศจากพื้นที่ที่มีการระบาดอาจถูกตรวจพบในประเทศปลายทางหรือหลังการเดินทาง อย่างไรก็ตามความเสี่ยงของการแพร่เชื้อในระดับชุมชนยังถือว่าต่ำ องค์การอนามัยโลกจะมีการทบทวนการประเมินความเสี่ยงอีกครั้งเมื่อมีข้อมูลทางระบาดวิทยาและไวรัสวิทยาเพิ่มเติมในอนาคต ทั้งนี้ องค์การอนามัยโลกยังไม่ได้ให้คำแนะนำในการจำกัดการเดินทางหรือการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างประเทศ

ที่มา : EIS | Event Information Site for IHR National Focal Points (Event ID: 2026-E000156)
จัดทำ : 1 พฤษภาคม 2569
เรียบเรียง : กองระบาดวิทยา จุดประสานงานกฎอนามัยระหว่างประเทศ ประจำประเทศไทย (IHR-NFP)